

Landbouw heeft nog niet te klagen over gebrek aan belangstelling

In Frieslands uiterste noordoosthoek is het al landbouw wat de klok slaat. „Frysk folk boerefolk” is hier geen leuze, maar werkelijkheid. Met alle voordelen, maar ook met alle bezwaren. De ontvolking slaat hier diepe wonden (gemeentebestuurders, winkeliers, predikanten, culturele werkers weten er van mee te praten) en toch is het niet zo, dat het boerewerk over te weinig belangstelling heeft te klagen. De boeren, die hier wonen, zijn boer met hart en ziel en zij hebben ook nog geen moeite met het winnen van personeel, al moet er bij gezegd worden, dat hun behoeften, door de voortgaande mechanisatie, ook niet groter worden. Maar er zijn dus arbeiders en die willen ook best „op 'e pleats” werken: het milieu is hier nog geheel agrarisch en industrieën, die door het aantrekken van werkkrachten dat milieu zouden kunnen verstoren, liggen te ver af dan dat zij invloed van betekenis hebben.

Overigens heeft de landbouw in deze streek

wel veranderingen te zien gegeven. Vroeger was het land aan de Peasens één groot stuk bouw, maar — zo vertelde een boer ons — „troch de jirappelwurgens wurdt der nou mear grienmakke as foarhinne”. Overigens vormen die aardappelen nog steeds het hoofdproduct, naast bieten en „striefruchten”, zoals tarwe. De laatste jaren wordt er ook nog al wat aan het verbouwen van bietenzaad gedaan en wordt er voorts „griene earte” geteeld voor de conservenfabrieken in Warfum, Assen en Hoogeveen.

Nog steeds zijn heel wat boeren genoodzaakt hun hooi te halen uit de Kolken, waar, zoals bekend, een jaar of wat geleden een ruilverkaveling heeft plaats gehad. Verder dan een betere verkaveling is men er echter niet gekomen: de follow-up van een moderne ruilverkaveling met het vormen van nieuwe bedrijven is achterwege gebleven. Wel is er veel verbeterd in dit greiden- en hooilanddomein der omwonende bouwboeren. Dat „omwonend” moet men intussen niet al te letterlijk opvatten: een afstand van acht kilo-

meter tussèn huis en hooiland is geen zeldzaamheid.

Op elke „pleats” heeft men hier een of twee trekkers, maar een machinecombinatie zoals er in Ternaard-Hantum bestaat (met veel succes) ontbreekt tot nu ten oosten van de Peasens, al hebben enkele jonge boeren er al eens over ver-gaderd. Er zijn echter nogal wat particuliere loonbedrijven. Wel heeft de georganiseerde landbouw zo het een en ander opgebouwd: in Morra en Ee staat een coöp. zuivelfabriek, de grasdrogerij voor de streek bevindt zich in Westergeest (plus een particuliere in Dokkum) en onlangs heeft de in Nes opgerichte Coöp. Boerenleenbank in Oosternijkerk een door ir. J. J. Vegter ontworpen gebouw gekregen, dat een bekroning vormt van het door deze bank (een van de grotere in Friesland: 470 leden) verrichtte werk en een verfraaiing van het dorp (en dit is geen fraze!). Terwijl bijna overal het sparen afneemt, ziet deze bank zijn spaargelden nog steeds groeien.

